

**Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova**

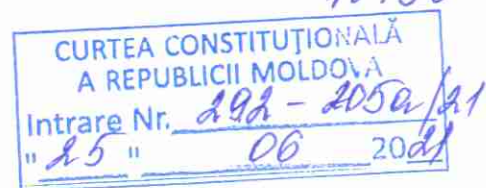
Curtea Constituțională a Republicii Moldova
MD-2004, mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, 28

Supliment la sesizarea

nr. 205a din 11 decembrie 2020 privind controlul constituționalității articolului 42 alin. (12) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014 și a punctelor 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴, 8⁵, 8⁶ din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării/ la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002

Autorul completării:

Dan PERCIUN– deputat în Parlamentul Republicii Moldova,
mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 105

Solicităm Înaltei Curți să anexați la sesizarea nr.205a/2020 prezentul supliment. Adresarea în cauză vine cu argumente suplimentare în susținerea admisibilității sesizării și a caracterului neconstituțional al prevederilor cadrului normativ.

Admisibilitate

1. După cum am menționat în conținutul sesizării, punctele 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴, 8⁵, 8⁶ din Regulament au fost contestate anterior prin sesizarea nr. 33a/2011. Însă, la 30.12.2011 Curtea a decis sistarea procesului deoarece prevederile Regulamentului nu constituie domeniul jurisdicției constituționale, fiind susceptibile de controlul legalității, iar persoanele care se consideră lezate prin dispozițiile contestate se pot adresa în instanțele de drept comun pentru a-și apăra drepturile.

Însă, această soluție propusă de Curte nu a funcționat. În argumentarea acestei afirmații vom face referire la Încheierea Curții de Apel Chișinău din 14.09.2012 pe dosarul nr. 3-2276/2012 prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată a reclamantului Ghenadie Colța împotriva Guvernului privind anularea parțială a Hotărârii nr.707 din 20.09.2011 și a plăților impuse spre plată ilegal.

Din conținutul încheierii vom cita următoarele: „În temeiul art.8 din Legea contenciosului administrativ și art.33 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în afară de litigiile prevăzute la alin.(2), Curtea de Apel Chișinău examinează în primă instanță litigiile de contencios administrativ privind legalitatea actelor administrative cu caracter individual emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern, prin care sunt vătămăte în drepturi și interese legitime persoanele fizice și juridice, în afara celor exceptate prin lege și privind nesoluționarea în termen legal a unei cereri referitor la legalitatea actelor administrative emise de organele centrale de specialitate ale administrației publice, în afara celor exceptate prin lege, precum și legalitatea hotărârilor Comisiei Electorale Centrale.

Potrivit prevederilor art.4 alin.(1) lit.a) și alin.(4) din Legea nr.502 din 16.06.1995 Codul jurisdicției constituționale, în exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Nu se supun controlului constituționalității hotărârile Parlamentului, decretele Președintelui Republicii Moldova și hotărârile Guvernului cu caracter individual.

Respectiv, din textele de lege sus citate rezultă, că Hotărârea Guvernului nr.707 din 10.09.2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, prin care s-au aprobat modificările și completările ce se operează în Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea

apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, contestate de reclamant, este un act exceptat de la controlul judecătoresc și prin urmare, instanța nu este competentă să judece pricina.

Nu țin de competența instanței de contencios administrativ nici pretențiile reclamantului Ghenadie Colța ce țin de anularea plăților calculate și impuse spre plată ilegal pentru energia termică, pe care nu o consumă, aceasta fiind un litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești de drept comun.”

Ulterior, Ghenadie Colța a contestat încheierea cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, solicitând casarea acesteia și restituirea pricinii spre judecare în Curtea de Apel Chișinău. În susținerea recursului, recurentul a invocat că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța a aplicat eronat legea.

Examinând materialele pe dosarul nr. 3r-24/13 Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 16.01.2013 a respins recursul declarat de Ghenadie Colța și a menținut Încheierea Curții de Apel Chișinău din 14.09.2012.

2. Din analiza pct.8² din Regulament care prevede că *În cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire fără instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), începînd cu 1 octombrie 2011*, rezultă că, consumatorii trebuie să achite pentru un serviciu de care efectiv nu beneficiază.

Din prevederile Legii cu privire la protecția drepturilor consumatorilor nr.105/2003 desprindem la art.6 lit.b) că, consumatorul are dreptul la *protecție împotriva riscului de a achiziționa un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze viața, sănătatea ori să-i prejudicieze drepturile și interesele legitime*; la art.16 lit. a) este prevăzut dreptul *de a lua liber decizii la achiziționarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influența opțiunea acestuia*, iar la lit. d) este prevăzut dreptul *de a fi exonerat de plata pentru produsele, serviciile care nu au fost solicitate*.

Astfel, deducem că există aspecte contradictorii ale cadrului normativ pe domeniul dat. Totuși, într-un stat de drept protecția drepturilor consumatorilor trebuie să fie o prioritate, iar prestarea serviciilor publice trebuie să se bazeze pe raporturi contractuale, negociabile, dar nu pe relații de constrângere.

În conformitate cu dispozițiile art.4 lit.a) din Codul jurisdicției constituționale, reiterăm solicitarea de a efectua controlul constituționalității articolului 42 alin. (12) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, atât în baza sesizării nr.205a/2020, cât și a prezentului supliment.

Anexă: Copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 14.09.2012 pe dosarul nr. 3-2276/2012 – 3 file; Copia deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16.01.2013 pe dosarul nr. 3r-24/13 – 3 file.

Cu respect,

Dan PERCIUN

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova